

գացած շատ մը դէմքեր սայթաքելու հա-
կամէտ են, մինչդեռ սրտով ճոխացածներ
անըստգիււտ գնացք մը ունին կեանքի փոր-
ձանաւոր ասպարէզին մէջ: Երանի՜ թէ մեր
ծնողքներ նկատողութեան առնէին այս
ճշմարտութիւնը և ջանային մաքուր սըր-
տով օժտել իրենց զուակները, որպէսզի
անոնք Ս. Հոգիին գործիքներ ըլլային:
Պատմութիւնը մեզի պարծանքով կը յի-
շատակէ հայ մօր մը խեղալը՝ իր մանկիկը
Ս. Հոգիի անօթ ընծայելու: Դուին քա-
ղաքի կաթողիկոսարանին դրան քովիկը
կեցած էր ան, մանկիկը գիրկը. ի՞նչ կ'ու-
զէ. «Զաւակս կաթողիկոսութեան համար
կը սնուցանեմ և տառապանքի կը վար-
ժեցնեմ»: Երանելի՜ կին, որ ի լրումն իր
մօրենական երազին, Եսայի եղիպատրու-
շեցի կաթողիկոսն շնորհեց ազգին՝ անոր
տառապանքի օրերուն:

Ո՞վ է տեսած շնորհքէ զուրկ անհատ մը,
տգէտ կամ գիտուն, հոգեկան՝ բարոյա-
կան հարստութենէ զուրկ և հետեւարար
մտաւորական, ֆիզիքական, նիւթական
ժառանգութիւններէն մէկուն կամ միւսին
խաթարման ենթակայ: Վա՛յ անոր, ինչու
որ անոր սիրտը՝ ընդունարան ազնուագոյն
զգացումներու, պիտի դատարկի: Ան պի-
տի նմանի փողոցներու մէջ գործածուող
լուսանկարչական գործիքի մը հանած ա-
ռաջին պատկերին, որու վրայ կը նայիս
հետաքրքրութեամբ և սովայն չես կրնար
ճանչնալ, վասնզի պատկեր է՝ այլ սա-
տանայ:

Բոլոր անոնք որոնք այդ հանգաման-
քն ունին, պէտք է որ դան Յիսուսի՝ որ
պատուական գինիով՝ ամենագոր զեղով՝
Ս. Հոգիով պիտի տոգորէ զանոնք և ա-
նոնց եղծուած դիմագլծը իր բարացուցա-
կան կողմերով ի յայտ պիտի բերէ: Պէտք
է փշրել հողէ ամանը ուր դիրտ կապեր է
թթու, քացախ կտրած գինին և ըսել «գի-
նի ոչ ունիմ»: Այն ատեն ոսկեղէն բաժակ
մը պիտի շնորհուի՝ մաքրամաքուր սիրտ
մը՝ Ս. Հոգիին բնակութեան հաճոյ:

Ս. Հոգիին շնորհքը մեզ ամենուս. ամէն:

ՇԱԽԱՐՇ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Ս. ՅԱԿՈԲԱՅ ԲԵԼԻՆԷ ընդամենը խորագրին ներ-
քէ՝ մաղուրիսն ունիմ մեր պատուական ընթերցող-
ներուն տալ երուադէմի եկեղեցիներուն մէջ խօսուած
խորագրէն ամփոփումներ:

ԽԻՐ.

Պ Ի Պ Բ Ի Ա Ն Ո Ս Ե Պ Ս Ի

Վ Կ Ա Յ Ո Ի Թ Ի Ի Ն Ը

Քրիստոսի 257 թուին օգոստ. 30-ին
կիրարանոս, կարթագինէի եպիսկոպոսը,
անթիւպատին հրամանով ձերբակալուեցաւ
և տքսորուեցաւ Կուրուպիս: Տարի մը
ետք, 13 Սեպտ. 258-ին, Եկան զինք փըն-
տուցին երկրորդ հարցաքննութեան մը
համար: Ունկընդրութիւնը տեղի ունեցաւ
յաջորդ օրը:

— Անթիւպատն ըսաւ անոր.

— «Դո՞ւն ես Թասկիոս կիրարանոս:»

— «Ե՛ս եմ,» պատասխանեց եպիսկո-
պոսը:

— «Դո՞ւն ես պապը սրբապիղծներու:»

— «Ե՛ս եմ:»

— «Ամենասուրբ կայսրերը կը հրամային
որ ձէսերը կատարես:»

— «Ե՛րբեք չպիտի կատարեմ:»

— «Մտածէ՛ ինքնիրենդ:»

— «Ըրէ՛ ինչ որ պատուիրուած է քեզի.
պարագան որոշ է և երկար խորհր-
դակցութեանց պէտք չկայ:»

Անթիւպատը, որ քիչ անգամ այսպի-
սի յանցապարտներ կ'ուսննար դատելու,
այնուհանդերձ խորհրդակցեցաւ իր դո-
տաւորակիցներուն հետ: Յետոյ՝ անհաս-
տատ ձայնով մ'ամփոփեց պետութեան
մեղադրանքները Քրիստոսեայ քահանայա-
պետին դէմ՝ և վերջացուց կարգալով իր
տախտակներուն վրայէն.

«Թասկիոս կիրարանոս սուսերով պի-
տի պատժուի:»

Կարթագինէի քրիստոնեաները, որոնք
նախորդ գիշերուէնէ վազած եկած էին՝
բազմութեամբ կը խօնուէին դատարանին
շուրջը: Անոնք ընկերացան իրենց եպիս-
կոպոսին՝ մինչեւ չարչարանքին վայրը:
Կիրարանոս մեռաւ պարզօրէն, վեհօրէն,
այնպէս՝ ինչպէս ապրած էր: Հակառակ
վտանգարեր հանգամանքներուն՝ իր հա-
ւատացեալները յաղթական յուզարկաւո-
րութիւն մը կատարեցին անոր:

Duchesne, Եկղ. Պատմ. Ա.